

УДК 327.88:327.8(536)

DOI <https://doi.org/10.32782/2786-9385/2025-6-5>

СТРАТЕГІЇ SOFT POWER ОАЕ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ТА ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ У КОНТЕКСТІ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ ТА ЗАГРОЗ

Ільницька Уляна Вікторівна,

кандидат політичних наук,

доцент кафедри політології та міжнародних відносин

Національного університету «Львівська політехніка»

ORCID ID: 0000-0002-9103-3144

Лавренюк Вікторія Олександрівна,

здобувач вищої освіти

Національного університету «Львівська політехніка»

ORCID ID: 0009-0003-7615-2617

У статті досліджено особливості формування та трансформації стратегії soft power (м'якої сили) Об'єднаних Арабських Еміратів (ОАЕ), що детерміновано безпековими викликами та загрозами регіонального та глобального характеру. Політика soft power ОАЕ розглядається як стратегічний інструмент зовнішньополітичного впливу та елемент національної безпеки в умовах нестабільності, міждержавних конфронтацій, зростання тероризму, кіберзагроз та інших безпекових викликів. Визначено систему загроз і викликів для регіональної безпекової архітектури Перської затоки, що, своєю чергою, вплинуло на зовнішньополітичні пріоритети ОАЕ та зумовило трансформацію стратегії soft power держави. Розкрито сутність і теоретико-концептуальні основи soft power (м'якої сили), проаналізовано механізми, інституційні засади та ключові напрями її реалізації у зовнішній політиці Еміратів. Показано, що сучасна модель soft power ОАЕ інтегрує культурну, гуманітарну, освітню, наукову, цифрову та екологічну дипломатію, поєднуючи традиційні цінності з інноваційними тенденціями.

Актуальність дослідження зумовлена зростанням ролі невійськових ресурсів впливу у міжнародних відносинах та переосмисленням м'якої сили як чинника забезпечення стабільності, безпеки, довіри, партнерства у контексті викликів тероризму, регіональних конфліктів, безпекових загроз, інформаційних та гібридних війн. Особливу увагу приділено безпековому виміру політики ОАЕ, де м'яка сила виконує роль гуманітарно-комунікаційного інструменту стабілізації регіону. Проаналізовано, як стратегія «Soft Power Strategy 2017» ОАЕ трансформувала м'яку силу у безпековий ресурс державної політики. Визначено, що Об'єднані Арабські Емірати ефективно інтегрують технології культурної дипломатії, міжрелігійного діалогу, гуманітарної допомоги, медіаактивності, миротворчості та кліматичної дипломатії для зміцнення міжнародного іміджу та просування власних ціннісних орієнтирів.

Обґрунтовано, що ОАЕ сформували унікальну модель soft power/м'якої сили, де безпекові виклики перетворюються на ресурс для трансформації безпекових стратегій та розвитку. Така модель не лише підвищує міжнародний авторитет держави, а й демонструє здатність інтегрувати гуманітарні, культурні та інноваційні ресурси у стратегію національної безпеки. Досвід Еміратів свідчить, що у XXI ст. м'яка сила стає не лише символом дипломатичної привабливості, а й ефективним механізмом забезпечення довгострокової стабільності, безпеки та глобального партнерства.

Ключові слова: soft power (м'яка сила), безпекові виклики і загрози, національна безпека ОАЕ, гуманітарна дипломатія, безпека держави, культурна дипломатія, міжнародний імідж ОАЕ, брендинг держави зовнішньополітичні комунікації, толерантність, система безпеки держави.

Ilnytska U. V., Lavreniuk V. O. Soft Power Strategies of the UAE: Conceptual Foundations and Specific Features of Implementation in the Context of Security Challenges and Threats

The article examines the peculiarities of the formation and transformations of the soft power strategy of the United Arab Emirates (UAE), which is determined by regional and global security challenges and threats. The UAE soft power policy is seen as a strategic tool of foreign policy influence

and an element of national security in the context of instability, inter-state confrontations, the rise of terrorism, cyber threats and other security challenges. A system of threats and challenges to the regional security architecture of the Persian Gulf has been identified, which, in turn, has influenced the UAE's foreign policy priorities and prompted a transformation of the state's soft power strategies. It explores the essence and theoretical-conceptual foundations of soft power, analyses the mechanisms, institutional frameworks, and key directions of its implementation in the UAE's policy. The study demonstrates that the contemporary model of UAE soft power integrates cultural, humanitarian, educational, scientific, digital, and environmental diplomacy, combining traditional values with modernization trends.

The relevance of the study is due to the growing role of non-military resources of influence in international relations and the rethinking of soft power as a factor in ensuring stability, security, trust, partnership in the context of the challenges of terrorism, regional conflicts, security threats, information and hybrid wars. Special attention is given to the security dimension of UAE policy, within which soft power functions as a humanitarian and communicative tool for security stabilization. The article analyses how the «Soft Power Strategy 2017» transformed soft power UAE into a security resource of state policy. It identifies that the UAE effectively employs a combination of cultural diplomacy, interfaith dialogue, humanitarian assistance, media activity, peacebuilding, and climate diplomacy to strengthen its international image, promote its value-based agenda.

The study concludes that the UAE has developed a unique model of soft power, where security challenges are transformed into security opportunities for development. This model not only enhances the country's international authority but also demonstrates the ability to integrate humanitarian, cultural, and innovative resources into national security strategy. The experience of the Emirates shows that in the 21st century, soft power becomes not only a symbol of diplomatic attractiveness, but also an effective mechanism for ensuring long-term stability, security and global partnership

Key words: *soft power, security challenges and threats, UAE national security, humanitarian diplomacy, state security, cultural diplomacy, international image of the UAE, state branding, foreign policy communications, tolerance, the state security system.*

Актуальність дослідження. У контексті зростаючої нестабільності, регіональних конфліктів, глобальних безпекових викликів і загроз ХХІ ст. поняття «м'яка сила» (soft power) набуло нового змісту й значення. Для країн Близького Сходу, де традиційно переважали інструменти «жорсткої сили», спостерігається поступова їх трансформація у стратегії гуманітарного, культурного, цифрового, освітньо-наукового та медійно-комунікаційного впливу. На відміну від традиційної «жорсткої сили», що спирається на військовий, економічний, енергетичний примус, «м'яка сила» ґрунтується на забезпеченні привабливості культури, цінностей, політичних ідей та гуманітарних ініціатив. Завдяки такому ресурсному потенціалу держава здатна не лише забезпечувати свою впливовість на міжнародній арені, а й формувати стабільну систему національної та регіональної безпеки, забезпечувати позитивне сприйняття у світовій спільноті. У сучасній системі міжнародних відносин концепція «м'якої сили» розглядається як ключовий

ресурс зовнішньополітичного впливу держав та пріоритетний механізм реагування на безпекові виклики й загрози.

Об'єднані Арабські Емірати (ОАЕ) послідовно та цілеспрямовано втілюють політику «м'якої сили» як механізм забезпечення національної безпеки та регіональної стабільності, стратегію протидії деструктивним інформаційним впливам, як чинник формування міжнародного іміджу. В умовах нових безпекових викликів і загроз у зовнішній політиці ОАЕ переосмислено дипломатичні, гуманітарні, культурні та економічні інструменти, трансформуючи модель впливу від «енергетичного домінування» до «гуманітарно-комунікаційних стратегій soft power». За останні десятиліття держава стала провідним суб'єктом регіональної дипломатії, інновацій, науки та культурної взаємодії. Політика «м'якої сили» Об'єднаних Арабських Еміратів – складова частина національної безпеки та позитивного міжнародного іміджу.

ОАЕ послідовно реалізують стратегії позиціонування цінностей толерант-

ності, культурного діалогу, партнерства та модернізації. Розвиваючи культурні ініціативи, глобальні освітні проекти, цифрові технології, культурну та громадську дипломатію, інвестуючи в науку, спорт і медіа, держава створює власну модель міжнародного позиціювання – м'яку, але вельми впливову. Таке розширене розуміння «м'якої сили» інтегровано у концепцію національної безпеки ОАЕ, де гуманітарні та комунікаційні практики розглядаються як запорука довготривалої стабільності.

У сучасній дипломатії стратегія «м'яка сила» поєднує економічний, інформаційний потенціал, культурну привабливість та гуманітарну відкритість. Для ОАЕ вона є не лише інструментом зовнішньої політики, а й символом стратегічної модернізації держави, що прагне виступати посередником між Сходом і Заходом, традицією й технологічним прогресом. Саме тому аналіз політики «м'якої сили» ОАЕ є надзвичайно актуальним для розуміння механізмів впливу держав, які розвивають власну дипломатію через привабливість, а не примус. Зокрема, досвід Еміратів свідчить, що сучасні безпекові виклики можуть стати каталізатором трансформації стратегій впливу – на користь відкритості, інновацій та діалогу.

Мета статті – дослідження особливостей формування, реалізації та трансформації політики soft power Об'єднаних Арабських Еміратів як стратегічного ресурсу зовнішньополітичного впливу в контексті сучасних безпекових викликів і загроз.

У межах мети визначено такі *завдання*: проаналізувати сучасні глобальні, регіональні та локальні безпекові виклики та загрози як чинники та детермінанти формування, реалізації та трансформації політики soft power Об'єднаних Арабських Еміратів; розкрити сутність концепції soft power («м'якої сили») та її значення у міжнародних відносинах та зовнішньополітичних комунікаціях ОАЕ; охарактеризувати особливості, цілі та напрями політики soft power ОАЕ в контексті безпекових викликів і загроз; дослідити практичні механізми

та інституційні форми реалізації «м'якої сили» ОАЕ у сфері культури, науки, гуманітарної дипломатії та міжнародного партнерства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичне підґрунтя дослідження становлять праці провідних учених, які розробляли концепцію «м'якої сили», серед яких – Дж. Най, Р. Кеохейн, З. Бжезинський, П. Кеннеді, Е. Карр, Б. Гілл, В. Бурматов, Я. Хуанг, О. Русакова, Є. Панова та ін. Їхні напрацювання дали змогу сформувати базові підходи до розуміння усього спектру ресурсів впливу soft power у системі міжнародних відносин. Емпіричну основу становлять офіційні документи уряду ОАЕ, міжнародні рейтинги, зокрема Global Soft Power Index, а також публікації у наукових і аналітичних виданнях, що висвітлюють інституційні механізми та напрями зовнішньої політики держави. Узагальнення цих матеріалів дає змогу визначити особливості застосування політики «м'якої сили» Еміратами як ефективного безпекового інструменту міжнародного позиціювання формування позитивного іміджу держави на глобальному рівні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Регіональна безпекова архітектура Перської затоки характеризується складною системою загроз, що вплинули на зовнішньополітичні пріоритети ОАЕ. Серед ключових чинників, які активізували трансформацію стратегій м'якої сили, варто виокремити такі:

1. *Геополітична нестабільність регіону* з конфліктами у Ємені, Сирії, Іраку, Лівії; загрози тероризму та радикалізації. У відповідь на загрози ОАЕ активізують гуманітарну дипломатію, позиціонують країну як посередника миру та донора допомоги.

2. *Транснаціональний тероризм* (ІДІЛ, Аль-Каїда) становить серйозну загрозу для безпеки регіону та іміджу держави. Для антитерористичної боротьби ОАЕ активно використовують механізми soft power: інвестиції в програми протидії екстремізму, проекти релігійної толерантності, створення центру імені Саїда бін Султана для міжрелігійного діалогу.

3. Інформаційно-комунікаційні загрози, поширення дезінформації, пропаганди, конкуренція за вплив на глобальну аудиторію. ОАЕ як протидію деструктивним інформаційним впливам активізують розвиток міжнародних медіа (Al Arabiya, WAM, The National) та цифрової дипломатії.

4. Зростання конкуренційної боротьби між регіональними центрами сили (Саудівська Аравія, Катар, Туреччина, Іран). У відповідь Емірати позиціонують себе як стабільну, відкриту, модерну державу, що поєднує ісламські цінності та інноваційність.

5. Енергетичні виклики та глобальний перехід до «зеленої економіки» – позиціонування ОАЕ як лідера у сфері відновлюваної енергетики (проєкт Masdar City, ініціативи COP28 у Дубаї).

Стратегії зовнішньополітичного впливу держав ХХІ ст. суттєво трансформувалися. Якщо раніше ключовими ресурсами визнавалися військова міць та економічний потенціал, то сьогодні вирішальну роль відіграють привабливість політичних цінностей, культурна дипломатія, гуманітарна політика, цифрові технології, енергетична самодостатність та міжнародний імідж. Такий ресурсний потенціал – основа концепції «м'якої сили». Цей феномен уперше науково обґрунтував Дж. Най (2004 р.), наголошуючи, що «ефективний вплив у світовій політиці базується радше на привабливості (attraction), аніж на примусі чи підкупі» [1]. За його словами, «справжню силу має не завжди той, чие військо здобуває перемогу» [1].

За моделью Р. Кляйна силу держави R розраховують за формулою $R = (C + E + M) \times (S + W)$, де C – населення, E – економіка, M – військова міць, а S і W – стратегія й воля. У цій моделі матеріальні чинники (C, E, M) відповідають «жорсткій силі», а стратегія і воля (S, W) – «м'якій силі» [2, с. 112]. Дж. Най на цій основі визначив технічні, військові ресурси як жорстку силу, а ідеологію, культуру та цінності – як м'яку [3, с. 267]. На противагу класичним методам тиску (армія, санкції) м'яка сила впливає через освіту, науку,

культуру, ідеологію, ЗМІ та дипломатію, створюючи довіру та прихильність партнерів без застосування сили.

До основних форм реалізації «м'якої сили» належать культурна дипломатія (поширення мистецтва, традицій, мови), освітні та наукові програми (міжнародні академічні програми, обміни, стипендії типу Fulbright, Erasmus+), публічна дипломатія (медіа і соцмережі, міжнародні телеканали, конференції), гуманітарна допомога (міжнародні програми підтримки охорони здоров'я, ліквідації наслідків катастроф), економічні проєкти (інвестиції, спільні технологічні ініціативи) та спортивні заходи (Олімпіади, чемпіонати світу, великі виставки). Ці напрями реалізують через культурні інститути, університети, урядові програми і громадські організації [4, с. 49]. Основна мета soft power – створення позитивного образу держави і довгострокових партнерських зв'язків, а також ненасильницьке просування національних інтересів у міжнародній політиці [4, с. 50].

Soft power забезпечується через інституційні та комунікаційні канали. До ключових інструментів належать культурна дипломатія (популяризація мистецтва, літератури, мови країни за кордоном), освітня дипломатія (запрошення іноземних студентів, міжнародні академічні обміни), публічна дипломатія (співпраця зі світовими ЗМІ, міжнародні теле- і радіоканали, соцмережі), гуманітарні ініціативи (цілеспрямована допомога бідним країнам, програми підтримки охорони здоров'я), економічні ініціативи (інвестиційні проєкти, сприяння інноваціям), спортивні проєкти (організація Олімпіад, чемпіонатів світу, міжнародних форумів) [5–7]. При цьому поширюються і духовні цінності, наприклад через організацію міжрелігійних форумів і просування толерантності [5–7].

Форми реалізації soft power поєднують офіційні та громадські ініціативи. Державна дипломатія охоплює урядові програми з просування культури, мови та історії країни за кордоном (діяльність МЗС, культурних центрів, інформаційних агентств). Громадська дипломатія

реалізується через активність громадських організацій, бізнесу, науковців, релігійних спільнот і благодійних фондів, що підтримують позитивний імідж країни. Публічна й цифрова дипломатія забезпечує пряму комунікацію з іноземними аудиторіями через ЗМІ та Інтернет. Культурно-гуманітарна співпраця включає міжнародні обміни студентами та митцями, організацію фестивалів і конференцій, а також надання допомоги у вирішенні глобальних проблем (зміна клімату, пандемії). Усі ці механізми спрямовані на формування стійкого позитивного образу держави без застосування примусу [6, с. 33].

ОАЕ визначили soft power пріоритетним вектором своєї зовнішньої політики, оскільки військові методи у сучасних безпекових викликах діють обмежено. За даними рейтингу Global Soft Power Index компанії Brand Finance [8], позиції ОАЕ у сфері м'якої сили системно зміцнюються: з 18-го місця у 2020 р. країна піднялася до 10-го місця у 2023–2025 рр. (перше потрапляння у топ-10). Така динаміка свідчить про ефективність послідовної політики у сферах культури, освіти, науки й публічної дипломатії. Емірати також демонструють високі економічні показники: за індексом сильної економіки держава на 8-му місці у світі, а за індексом відновлення після COVID-19 – на 9-му [9].

Безпековий контекст м'якої сили ОАЕ визначається поєднанням дипломатії, інновацій, гуманітарних практик та іміджевої стабільності. У стратегічному документі UAE Soft Power Strategy (2017) задекларовано: «М'яка сила є елементом національної безпеки, що формує позитивну сприйнятливості ОАЕ як держави миру, стабільності та інновацій». Ключовими векторами цієї стратегії є: формування позитивного іміджу держави на міжнародних платформах; розвиток «дипломатії знань» через науку, технології, освіту; участь у глобальних гуманітарних і кліматичних ініціативах; забезпечення міжрелігійного та міжкультурного діалогу; позиціонування Дубаю як гуманітарної столиці Близького Сходу.

Політика «м'якої сили» ОАЕ відзначається високим рівнем інституційності та охопленням усіх важливих напрямів. У 2017 р. ухвалено єдину Стратегію soft power, створено Soft Power Council при уряді, що об'єднує ключові міністерства та відомства (культура, медіа, економіка, освіта тощо). Політика має багатовекторний характер: вона охоплює гуманітарні, культурні, освітні, наукові та економічні ініціативи, а також реагує на глобальні виклики. ОАЕ активно формують свій бренд як сучасної, толерантної держави, відкритої до різних культур та зосередженої на інноваціях [10; 11]. Країна реалізовує стратегію soft power через численні масштабні проекти, які стають символами та брендами держави, наприклад Експо 2020 Dubai, музей Louvre Abu Dhabi, великі міжнародні фестивалі та культурні центри. Ці ініціативи підвищують упізнаваність Еміратів та слугують приводом для глобального діалогу. Водночас ОАЕ поєднують символічні жести з практичними діями: значні інвестиції спрямовуються на гуманітарні програми й допомогу постраждалим країнам, що «конкретизує» їхній позитивний імідж та підсилює довіру до держави [12; 10; 13].

Загальні цілі політики м'якої сили ОАЕ полягають у підвищенні міжнародного престижу країни й ненасильницькому розширенні її впливу. До основних завдань належать: зміцнення репутації сучасної прогресивної та толерантної держави; популяризація арабської культури та посилення науково-академічних зв'язків; позиціонування Еміратів як регіонального центру культури, мистецтва й туризму; побудова «містка» між Сходом і Заходом; залучення іноземних талантів (студентів, науковців) через розвинуті міжнародні освітні програми, а також реалізація широкомасштабних гуманітарних і благодійних ініціатив, що підкреслюють щедрість і відповідальність країни [12; 14; 11]. «М'яка сила» Еміратів упроваджується через скоординовані інституційні та комунікаційні механізми: стратегічне планування (Soft Power Strategy 2017 р.), міжвідомчу координацію (Soft Power Council

при уряді), активну присутність на міжнародних платформах (ООН, ЛАГ, ВТО, НАТО, COP28 тощо), комплексну гуманітарну дипломатію та брендинг держави (побудова іміджу Еміратів як центру інновацій, культури і толерантності) [10; 11].

Серед ключових інструментів ОАЕ: культурно-мистецька дипломатія (відкриті музеї, архітектурні проекти, фестивалі, наприклад Louvre Abu Dhabi, Dubai Opera), освітньо-наукове співробітництво (запрошення іноземних студентів, філії NYU Abu Dhabi і Sorbonne Abu Dhabi, міжнародні наукові конференції та фестивалі), економічна дипломатія (інвестиції в інфраструктуру Африки і Азії, діяльність фондів Mubadala і ADIA, позиціонування Дубаю як фінансово-логістичного хабу через DIFC, порт Джебель-Алі, аеропорт Дубаю), гуманітарна допомога (через Emirates Red Crescent, Khalifa Foundation тощо), туризм та міжнародні виставки (Експо 2020, Art Dubai, масштабні туристичні об'єкти типу Burj Khalifa, Palm Jumeirah, Ferrari World) і міжнародні події (великий спорт та виставки). У стратегії ОАЕ також є ініціативи з міжкультурної й міжрелігійної взаємодії (проголошення 2019 р. Роком толерантності, відкриття House of Abrahamic Family) та активне використання ЗМІ і цифрових платформ (телеканали Sky News Arabia, Al Arabiya, соцмережі) для трансляції наративів про відкритість і інноваційність. Міжнародні спортивні заходи (Гран-прі «Формула-1» в Абу-Дабі, турніри UFC та футбольні змагання) залучають глобальну аудиторію й сприяють культурному обміну. Окрім того, ОАЕ інвестують у науково-технічні проекти (космічні програми «Marcs 2117», місія «Hope Probe», розвиток штучного інтелекту і «розумних міст»), що підкреслюють наукові амбіції країни.

Таким чином, поєднання державних стратегій, культурних та освітніх ініціатив, інформаційних технологій і гуманітарної дипломатії формує цілісну модель м'якої сили ОАЕ. Це дає Еміратам змогу ефективно зміцнювати свій міжнародний імідж і посилювати глобальну роль

без застосування прямого примусу. Сучасні дослідники відзначають, що вже з моменту створення ОАЕ 1971 р. шейх Зайд упроваджував м'які методи у внутрішній і зовнішній політиці, що суттєво покращило імідж країни [15; 16]. Поєднання успішних інвестиційних проектів, стратегій та інновацій створило сильний міжнародний бренд Еміратів, який приваблює іноземні інвестиції і туристів, а також формує репутацію привабливого місця для життя та роботи. Незважаючи на те що нафтові й газові ресурси все ще становлять основну частину доходів, ОАЕ послідовно проводять політику економічної диверсифікації та впровадження гуманітарних інновацій [17, с. 10].

Висновки. У системі міжнародних відносин ХХІ ст. концепція soft power/«м'якої сили» набула нового змісту та функціонального значення. Soft power постає не лише як ефективна альтернатива традиційним формам впливу, а й як інструмент забезпечення національної та регіональної безпеки в умовах зростаючих глобальних викликів і загроз: тероризму, конфліктів, пандемій, інформаційних атак, енергетичної та екологічної нестабільності.

Безпекові виклики та загрози ХХІ ст. стали детермінантами трансформації стратегій «м'якої сили» Об'єднаних Арабських Еміратів. Держава перетворила потенційні ризики, безпекові виклики на можливості, вибудовуючи модель гуманітарної, культурної та комунікаційної дипломатії, що забезпечує міжнародну довіру, економічну привабливість, стабільність та безпеку. Досвід Об'єднаних Арабських Еміратів демонструє високий ступінь адаптивності та стратегічності у застосуванні м'якої сили. ОАЕ розробили комплексну модель впливу, що інтегрує гуманітарну допомогу, міжрелігійний та культурний діалог, участь у глобальних екологічних і миротворчих ініціативах, а також розвиток цифрової дипломатії. Така модель soft power не лише сприяє стабілізації геополітичної позиції Еміратів, а й формує образ держави як модерного, стабільного та миролюбного партнера. ОАЕ

перетворили м'яку силу з інструменту іміджевого впливу на один із головних чинників національної безпеки. Це дає змогу країні не просто реагувати на виклики, а перетворювати ризики на можливості для посилення власної суб'єктності у міжнародних відносинах. Досвід ОАЕ засвідчує, що «м'яка сила» в сучасних умовах виконує функцію

стабілізуючої безпекової сили – засобу попередження конфліктів, зміцнення міжнародної довіри та утвердження системи відкритого партнерства у глобалізованому світі. «М'яка сила» Об'єднаних Арабських Еміратів – це не лише вектор зовнішньої політики, а інструмент формування національної безпеки та стабільності в регіоні.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Най Дж.С. М'яка сила: засоби досягнення успіху у світовій політиці. Нью-Йорк : Public Affairs Group, 2004. 191 с.
2. Савон К.В. Вплив політики «м'якої сили» на імідж держави. *Актуальні проблеми політики*. 2020. № 66. С. 112–117.
3. Семченко О. «М'яка сила» як потенціал іміджу держави. *Політичний менеджмент*. 2021. № 4–5. С. 265–272.
4. Святковська Ю.Ю. «М'яка сила» як інструмент зовнішньої політики держави. *Політичні проблеми міжнародних систем та європейські студії*. 2017. Т. 297. № 285. С. 48–51.
5. Культурна дипломатія : навчальний посібник / за заг. ред. І.Б. Матяш, В.М. Матвієнка. Київ : ДП «ГДІП», 2021. 252 с.
6. Нікулішин Н. Основні підходи до розкриття змісту поняття «м'яка сила» у сучасній вітчизняній науці. *Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку*. 2014. № 26. С. 32–37.
7. Пантелеєв В. Soft power: роль суб'єктивного чинника у міжнародних відносинах. *Зовнішні справи*. 2020. № 2. С. 36–39.
8. Глобальний індекс м'якої сили 2025. URL: https://www.ucg.ac.me/skladiste/blog_45671/objava_195259/fajlovi/Global%20Soft%20Power%20Index%202025.pdf
9. Офіційний вебсайт уряду Об'єднаних Арабських Еміратів. Стратегія «UAE Centennial 2071». URL: <https://uaecabinet.ae/ar/uae-centennial-plan-2071>
10. Культурна та публічна дипломатія. *Міністерство закордонних справ ОАЕ*. URL: <https://www.mofa.gov.ae/en/the-ministry/the-foreign-policy/cultural-and-public-diplomacy>
11. Гуманітарна роль ОАЕ як глобальної м'якої сили. URL: <https://futureuae.com/ar-aear-ae-/Mainpage/Item/9947/the-uaes-humanitarian-role-a-global-soft-power>
12. Коллінз Г. М'яка сила ОАЕ: глобальний вплив. *DAFZA*. URL: <https://dafzabusinesssetup.com/2025/05/09/uae-soft-power-global-influence>
13. Стратегія м'якої сили ОАЕ. URL: <https://u.ae/en/about-the-uae/strategies-initiatives-and-awards/strategies-plans-and-visions/strategies-plans-and-visions-until-2021/the-uae-soft-power-strategy>
14. Кшижмовський А. Роль і значення закордонної допомоги ОАЕ для реалізації стратегії «м'якої сили» та Цілей сталого розвитку. *Social Sciences*. 2022. № 11(2). С. 48.
15. Цюрупа М.В. Поняття «м'якої сили» держави та особливості її застосування у сучасній світовій політиці. *Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І.Ф. Кураса НАН України*. 2017. № 36. С. 47–59.
16. Аббас В. ОАЕ – найстабільніша арабська держава Близького Сходу. *Khaleej Times*. URL: <https://www.khaleejtimes.com/business/economy/uae-is-the-most-stable-arab-nation>
17. Іл'ясов А. Міжнародний імідж держави як елемент м'якої сили. Об'єднані Арабські Емірати. *Міжнародні відносини та регіоналістика*. 2023. № 54(4). С. 1–14.

REFERENCES:

1. Nye, J.S. (2004). *M'iaaka syla: zasoby dosiahnennia uspiyku u svitovii politytsi* [Soft Power: The Means to Success in World Politics]. New York: Public Affairs Group. 191 p. [in Ukrainian].
2. Savon, K.V. (2020). *Vplyv polityky «m'iakoi syly» na imidzh derzhavy* [The Influence of «Soft Power» Policy on the Image of the State]. *Aktualni problemy polityky*, № 66, pp. 112–117. Retrieved from: http://app.nuoua.od.ua/archive/66_2020/18.pdf [in Ukrainian].

3. Semchenko, O. (2021). «M'iaka syla» yak potentsial imidzhu derzhavy [«Soft Power» as a Potential of the State's Image]. *Politychnyi menedzhment*, № 4–5, pp. 265–272. Retrieved from: <http://politics.chdu.edu.ua/article/view/199792/199975> [in Ukrainian].
4. Sviatkovska, Yu. Yu. (2017). «M'iaka syla» yak instrument zovnishnoi polityky derzhavy [«Soft Power» as an Instrument of the State's Foreign Policy]. *Politychni problemy mizhnarodnykh system ta yevropeyski studii*, Vol. 297, No. 285, pp. 48–51. [in Ukrainian].
5. Matyash, I.B., & Matviienko, V.M. (Eds.) (2021). *Kulturna dyplomatiia: navch. posibnyk* [Cultural Diplomacy: Textbook]. Kyiv: DP «HDIP». 252 p. Retrieved from: <https://sskdir.org.ua/wp-content/uploads/2021/04/ukr.pdf> [in Ukrainian].
6. Nikulishyn, N. (2014). Osnovni pidkhody do rozkryttia zmistu poniattia «m'iaka syla» u suchasni vitchyzniani nautsi [Main Approaches to Defining the Concept of «Soft Power» in Modern Ukrainian Science]. *Ukrainska natsionalna ideia: realii ta perspektyvy rozvytku*, № 26, pp. 32–37. Retrieved from: <http://jnas.nbuv.gov.ua/uk/article/UJRN-0000164276> [in Ukrainian].
7. Pantieiev, V. (2020). Soft Power: rol subiektyvnogo chynnyka u mizhnarodnykh vidnosynakh [Soft Power: The Role of the Subjective Factor in International Relations]. *Zovnishni spravy*, № 2, pp. 36–39. [in Ukrainian].
8. Hlobalnyi indeks m'iakoi syly 2025 [Global Soft Power Index 2025]. (2025). Retrieved from: https://www.ucg.ac.me/skladiste/blog_45671/objava_195259/fajlovi/Global%20Soft%20Power%20Index%202025.pdf [in Ukrainian].
9. Ofitsiyni vebсайт uriadu Ob'iednanykh Arabskykh Emirativ. Stratehiia «UAE Centennial 2071» [Official Website of the Government of the United Arab Emirates. Strategy «UAE Centennial 2071»]. (n.d.). Retrieved from: <https://u.ae/en/about-the-uae/strategies-initiatives-and-awards/strategies-plans-and-visions/innovation-and-future-shaping/uae-centennial-2071> [in Ukrainian].
10. Kulturna ta publichna dyplomatiia / Ministerstvo zakordonnykh sprav OAE [Cultural and Public Diplomacy / Ministry of Foreign Affairs of the UAE]. (n.d.). Retrieved from: <https://www.mofa.gov.ae/en/the-ministry/the-foreign-policy/cultural-and-public-diplomacy> [in Ukrainian].
11. Humanitarna rol OAE yak hlobalnoi m'iakoi syly [The UAE's Humanitarian Role as a Global Soft Power]. (n.d.). Retrieved from: <https://futureuae.com/ar-aear-ae-/Mainpage/Item/9947/the-uaes-humanitarian-role-a-global-soft-power> [in Ukrainian].
12. Collins, H. (2025). M'iaka syla OAE: hlobalnyi vplyv / DAFZA [UAE Soft Power: Global Influence / DAFZA]. Retrieved from: <https://dafzabusinesssetup.com/2025/05/09/uae-soft-power-global-influence> [in Ukrainian].
13. Stratehiia m'iakoi syly OAE [UAE Soft Power Strategy]. (n.d.). Retrieved from: <https://u.ae/en/about-the-uae/strategies-initiatives-and-awards/strategies-plans-and-visions/strategies-plans-and-visions-untill-2021/the-uae-soft-power-strategy> [in Ukrainian].
14. Krzymowski, A. (2022). Rol i znachennia zakordonnoi dopomohy OAE dlia realizatsii stratehii m'iakoi syly ta tsilei staloho rozvytku [The Role and Importance of the UAE's Foreign Aid in Implementing the Soft Power Strategy and Sustainable Development Goals]. *Social Sciences*, № 11(2), p. 48. Retrieved from: <https://www.mdpi.com/2076-0760/11/2/48> [in Ukrainian].
15. Tsiurupa, M.V. (2017). Poniattia «m'iakoi syly» derzhavy ta osoblyvosti yii zastosuvannia v suchasni svitovii politytsi [The Concept of a State's «Soft Power» and Its Application in Contemporary World Politics]. *Naukovi zapysky Instytutu politychnykh i etnonatsionalnykh doslidzhen im. I. F. Kurasa NAN Ukrainy*, № 36, pp. 47–59. Retrieved from: https://ipiend.gov.ua/wp-content/uploads/2018/07/tsiurupa_poniattia.pdf [in Ukrainian].
16. Abbas, V. (n.d.). OAE – naistabilnisha arabska derzhava Blyzkoho Skhodu [The UAE – The Most Stable Arab Nation of the Middle East]. *Khaleej Times*. Retrieved from: <https://www.khaleejtimes.com/business/economy/uae-is-the-most-stable-arab-nation> [in Ukrainian].
17. Iliasov, A. (2023). Mizhnarodnyi imidzh derzhavy yak element m'iakoi syly Ob'iednanykh Arabskykh Emirativ [The International Image of the State as an Element of the UAE's Soft Power]. *Mizhnarodni vidnosyny ta rehionaloznavstvo*, № 54(4), pp. 1–14. Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/348991897_Vplyv_politiki_m'akoi_sili_na_imidz_derzavi [in Ukrainian].

